

Tyskland Rigsdag mødes i Dag.

Vil v. Papen straks paany opløse Rigsdagen? — Regeringen venter en lang Levetid. — Nye Rygter om Ekskejsen. — Wilhelm drof-tes i Hollands Parlament.

(Fra vor Korrespondent).

Berlin.

Efter Forhandlingerne mellem Rigskansler v. Papen og Rigspræsident Loebe er det besluttet at indkalde Rigsdagen til Tirs- dag den 30. August Kl. 3 Efter- middag.

Model vil blive aabnet af Rigsdagens Alderspræsident, den 76-årige Kommunist Clara Zel- kin, der i et Par Meneskealder har deltaget i Arbejderbevægelsen. Hun er meget svagelig og bor som Regel i Moskva hos sin Son, der er Læge; men hun har telegrafisk meddelt, at hun vil præsidere ved Aabningsmo- det. Dette har selvfølgelig gjort Nazisterne rasende, og der kan ventes vilde Optrin og Tumultur.

Optimisten Papen.

Papen har i et Interview med Reuters Korrespondent i Berlin nylig udtalt, at han mente, at Ministeriet vilde blive siddende i lang Tid. Man forstær ikke denne Udtalelse, da det dog staar fast, at et Flertal paa over 550 Stemmer vil gaa imod Re- geringen; men Papens Udtalel- ser bekræfter Rygtet om, at han, efter at have forelagt Regerin- gens store reaktionære Arbejds- program, vil meddele, at Rigs- dagen er opløst, og at der vil blive udskrevet Nyvalg, hvorved Papen haaber paa Flertal.

En forhastet Indbydelse.

Der har i den senere Tid baade i den tyske og udenland- ske Presse verseret Rygter om, at Ekskejsen Wilhelm vilde vende tilbage til Tyskland og fore- løbig tage Ophold sammen med Hermine paa Slottet i Koburg. Det meddeles videre, at den kendte Nationalist General v. Epp har været paa Besøg i Doorn og meddelt, at det vilde være Nazisterne en Ære, hvis han tog Ophold i Tysland. Da Epp var i Doorn, troede han imidlertid, at Hitler faa Dage efter skulde være tysk Rigs- kansler, men om Kejseren nu vil komme, da der er vinket af for Hitler, er vist et stort Spørgs- maal.

V. Papen og Kejseren.

Næppe nogen Indbydelse til Wilhelm.

V. Papen-Regeringen vil trods sin reaktionære Karakter næppe vove at byde Verden den Ud- fordring at indbyde Kejseren i Tyskland. Ansaret for, at Wil- helm forholder sig i Ro, har den hollandske Regering, der overfor de Allierede efter Kri- gens Slutning afgav Løfte om at garantere, at Kejseren først efter Tilladelse af de Allierede fik Lov at forlade Holland. Et Løftebrud fra Hollands Side for at tækes Nazisterne er uden Sandsynlighed.

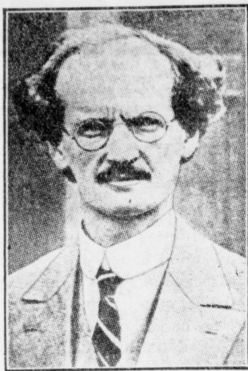
I den hollandske Rigsdag har en af de socialdemokratiske Re- præsentanter spurgt Regeringen, om det var Ministeriet bekendt, at Wilhelm omgikkes med Rej- seplaner.

Hertil svarede Ministerpræsi- denten, at han kun kendte til Rygterne gennem Bladene, men at den hollandske Regering var klar over det Ansvar, den havde.

Herefter anses det for givet, at Wilhelm ikke nhindret faar Lov at passere den hollandske- tyske Grænse.

Piccard naaede 16,700 Meter op.

Meget interessante Erfaringer med Hensyn til de kosmiske Straaler.

Professor Piccard.

Berlin.

Stratosfæreflyveren, Professor Piccard, og hans Assistent Co- syns startede fra Zürich og lan- dede glat tolv Timer senere i Nærheden af den lille By Mon- zambano i Egnen Syd for Gar- doena.

Begge Deltagerne i Stratos- færeflyvningen var i god Behold og i fuld Vigor.

Det videnskabelige Udbytte af Flyvningen skal være stort. Ialt- fald er Verdensrekorden i Høj- deflyvningen slaaet, idet Ballo- nen naaede 16,700 Meter over Havet.

Desenzano.

Professor Piccard udtaler, at de opnaaede Resultater er be- tydeligere end de, der opnaae- des i 1931, fordi Opstigningen foregik langsommere, og Gon- dolen var bedre indrettet. Han tilføiede, at Sigbarheden i 16,000 m Højde var fortrinlig, og han gjorde interessante Erfaringer med Hensyn til de kosmiske Straaler.

Piccard har overfor Pressere- præsentanter erklæret, at Ballo- nen havde naaet en Højde af 16,700 m. Ifølge Agence Havas skal alle de videnskabelige In- strumenter være blevet beska- digede ved Landingen, medens de videnskabelige Dokumenter er forblevet uskadt.

Schæferhunde og Øl.

Larsen-Ledet skriver følgende i Aftoldsdagbladet:

Det er opløftende at se, hvor stærk Forbudstanken trænger frem — paa næsten alle Omraa- der. Nu har Landjagtforeningen krævet Schæferhundene forbudt, Landbrugsministeriets Jagtraad har givet Kravet sin Anbefaling, og det menes, at Justitsministe- ren til Oktober vil forelægge og Rigsdagen senere paa Vinteren vedtage en Forbudslov mod Schæferhunde.

Nu vil vi inderlig gerne tro at Schæferhunde er noget Kram. Men vi tvivler dog om, at de har tilnærmelsesvis saa mange Ulykker paa deres Samvitighed som f. Eks. det bayerske Øl. I hvert Fald mindes vi ikke at have set, at Schæferhunden har oget Kriminalitet, Fattigdom o. l. i noget Land, hvad Øllet jo uomtvistelig har.

Naar Rigsdagen ikke desto mindre tænker paa at slaa Schæferhundene ned, mens Øllet stadig har Lov til at gaa løs — mon det saa ikke er fordi, der ingen Millionskapital staar bag Hundene?

Foroya Løgting 1932.

Lóg um rúsdrekka.

Andreas Samuelsen greiddi frá nevndarálitunum frá millum- tinganevndinni. Hann talaði um, hvussu stórt og týðningarmikið málið var. Meirlutin í nevndini hevur skotið til, at rúsdrekka verður hækkað ógvuliga nógv. Hann hugsaði tó, at um stemmað var um hesa hækking tá beina vegin, vildi eingin tingmaður stemmað ja. Men hann og hans- ara flokkur vildi tó hugsa um uppskotið um tollhækkina. Afturat hækkingina av rúsdrekka- nevndin til at seta eina eðrúlig- heitsnevnd eins og at hava eitt særligt eðrúligheitspoliti og at viðtaka eina lóg fyri »bevertin- gar«. Talarin skuldi tó við tað sama siga, at hann ikki kundi vera samdur við minnilutinum í nevndini, tá tað fyrisklar at innføra monopol við spiritus. Hann helt, at eitt tilfitt monopol vildi elva smugling. Vit hevði roynt so illa av monopoli og brennivinshandli. Hann kundi ikki hugsa sær at fáa einkarsolu við rúsdrekka. Hetta var eitt ópolitisk mál. Hann ivaðist ikki í, at allir tingmenn og Foroy- ingar ynsktu, at tað besta skuldi koma burtur úr hesum stóra máli. Hann helt tað vera rim- ligt við tað, at hetta var eitt ópolitisk mál, at javnaðarmenn vóru við í nevndini, ið fekk henda mál til viðgerðar. Men teir átti ongun matamatiskan rætt at koma í nevnd. Hann skjeyt til, at málið fór í eina 5-manna- nevnd.

Nyholm Debess helt, at honum torvaði ikki at tala nógv um málið. Hansara stóða var søgd í nevndarálitunum. Hann var einkarsolamaður. Leiðirnar vóru margar at hava í uppskoti. Hann hevði ferðast eitt sindur í Norð- andlondum. Í øllum londum var at kalla frítt sál av rúsdrekka. Kanska eina mest avmarkað í Svøríki. Hann undraðist á, at eingin av avhaldsmönnum í nevndini var komin fram við uppskoti um hann móti rúsdrekka, hóast á tingborði fjfjór var lógð ein adressa við 5—6000 undirskrivarum um at fáa rúsdrekka (forboð) í Foroyum. Talarin bar ótta fyri, at hin stóra hækkingin, ið meirlutin í nevndini skjýtur upp, vildi for- við sær, at menn, ið ikki eiga pening at gjalda so nógv fyri rúsdrekka, fóru at leita sær aðrar enn teir lógligu leiðir at fáa fatur í hetta rúsdrekka. Eitt samfelag mátti vara seg fyri at ala lógbrotarar. Tað var ivasamt, um eðrúligheitsnevnd og eðrúligheitspoliti kundi gera tað betri enn tann eftiransunnar, vit nú hava. Er politíð ov illa manna, kann tað jú fáa hjálp. Hann undraði seg yvir, at A. Samuelsen tók so heilt undir tollhækkina. Talarin átalði, at ein nevndarlímur hevði sett fram tey úttalislir í álitíð, sum hann segði seg at hava hoyrt einstakan mann sagt um em- bætismenninar í Íslandi. Slíkt átti maður at kunna latið verið við. Tað kundi ikki gera annað enn illt og somdi seg ikki.

Andreas Samuelsen segði við Debess viðvíkjandi tí, at eingin av- haldsmaður í nevndini var komin við uppskoti um hann móti rúsdrekka, at tað komst av — sum hann forrestin segði fyrstu ferð, hann hevði orðið — at menn vóru klárir yvir, hvussu forboð hevði gingið í øðrum londum. Har vóru royndirnar so ringar, at menn vóru farnir burtur frá forboðnum — og sporini »skræmme«, sum Dansk-

ararnir siga. Talarin segði, at hann ikki hevði erklærað seg tilfríð við hækkingaruppskotið frá nevndini. Hann hevði tvort- urimóti sagt, at um beinvegis skuldi stemmast um hetta upp- skotið, vildi eingin stemma. Men hann hevði sagt, at hann og hansara flokkur vildi behandla oll uppskoti frá nevndini við vælvilja.

P. Dam helt, at hóast teir stóru flokkarnir hildu fast við hin matamatiska rættin ikki at lata javnaðarmenn koma sjálvt í eina ópolitiska nevnd, loyvid hann sær at nýta sín rætt at tala í salinum og siga nokur orð. Málið var jú stórmál og týðningarmikið. Sum fráhalds- maður ynskti hann, at nakað munagott kundi koma burtur úr viðgerðini av málinum. Nevndin hevði gjørt eitt stórt arbeiði og átti hon tókk. Í áli- lutum vóru nevndar ymsar leiðir, ið allar miða ímóti at minka um nýtsluna av rúsdrekka. Men tað er óivað illt at vísa á eina avgjorda leið, ið kundi bera á mál. Talarin fór at halda við Debess, at ein eigir at vera ógv- uliga varin við at gera lógr, ið elva lógbrot. Hann var ikki uttan ótta fyri, at tann stóra tollhækkingin vildi koma okk- ara fólk inn á nakað, sum var eins ringt og verri enn sjálv nýtslan av rúsdrekka. Roynt er í øðrum londum, at ov skorp hergonga móti rúslókkunni, t. d. ov stórir tollur ella forboð, elvir smoghandil, heimabrenn- ing og smugling. Tað verður størsta fjöldin, ið ikki orkar at keypa rúsdrekka, so mikið sum nevndin ynskir. Um bert hæk- kingin kundi avkubba nýtsluna av rúsdrekka, var vunnid á mál.

Men rúsdrekkaalstin útrúddast ikki so lætt. Kunnu menn ikki keypa eftir lóginu, leita teir sær aðrar leiðir. Nevndarinnar upp- skotið um at seta eftiransunnar polití og nevnd, fer vist ikki at dugna til fullnar her, um henda fyriskipan kann hjálpa nóg so nógv. Tað at fara so langt, at vit elva fram eitt óskil við smugling, smughandil og heima- brenning — altoð lógbrot, er meir enn hættilig. Talarin kun- tí ikki vera heilt glaður við at ganga hesa leiðina. Hann helt mest av teirri leiðini, sum minnitutin í nevndini vísir á: einkarsolu við rúsdrekka. Við eini tilikari einkarsolu vóru menn forir fyri, at ansa eftir hvussu nógv hvor maður kundi fáa ísenn. At selja brennivín beinleiðis til kundarnar var ikki talan um. Hann, ið vildi hava rúsdrekka, bestilti tað frá eink- arsolumi, mátti ikki fáa tað fyrr enn um einar 14 dagar. Soleiðs skipa vildi atgongdin ikki ger- ast lættari, enn um bestilt var varð frá útlandinum. Afturat at vit við at hava málið heilt í hondum okkara at skipa fyri við forholdsreglum sum vit vildu, kom landið at fáa millumhandl- aravinningin. — Innlogussíðuna av sakini kunna vit ikki sigga burtur frá, bert hon ikki skaðar fráhaldsmálið. Hann kundi ikki geva A. Samuelsen rætt í, at einkarsola framdi loynuhandil og smugling í hegrí stíg enn tollhækkina. Tvorturimóti. Hann var annars samdur við A. Samuelsen, at hann móti rúsdrekka var ikki vegurin. Royndir við tí í grannalond- um og í Amerika vóru ringar.

Jóannes Patursson talaði ímóti fleirtalsins uppskoti. Hann segði, at ein tilik skipan fírdi til, at hin fátæki ikki kundi fáa sær eitt »glatt kvøld«. Tað vildi bert vera hin ríki, teir ið áttu milliónir ella sótu í stórum, feittum embætum, sum kundi

halda eitt høgtíðarkvøld. Hetta var at gera missmun. Hann nevndi fiskimannin, ið hevði verið á Suðurlandinum og kom heim aftaná eitt raðuligt slit og lívsvága; hann trøngdi av sonn- um til at fáa nakað, sum kundi gera hann glaðan, so hann gloymdi hann vanda, hann hevði verið í. Hann átalði, at nevnd- arlímur Jensen skuldi siga, at orðfellið: »Lov er Lov, og Lov skal holdes« bert er frase, tá talan var um, hvussu ikki-av- halds-embætismenn hondhildið lógina. Hann meinti, at Jensen gekk ímóti sær sjálvum, tá ið hann fyrisló, at hesir embætis- menn skuldi verið fastir límir í eini eðrúligheitsnevnd. Talarin tók annars undir við teim, sum bóru ótta fyri, at ein ov stór hækking av rúsdrekkaalstinum vildi forá til smugling, heima- brenning o. a. ónt. Einkarsolu- uppskotið dámdi honum betur, og mælti hann til at ganga hesa leiðina. Hon kundi lagaligast fremja fráhaldsmálið og sam- standis geva pening í lógtings- kassarnar, ið nú annars fer út av landinum.

Andras Samuelsen helt fyri við Dam, at í fjór talaði Dam fyri einkarsolu fyri at fáa meir pen- ing til lógtíðing og ikki sum av- haldsmaður. Honum tókti tað tí lógi, at Dam nú helt uppá einkarsolu sum fráhaldsmaður.

Debess, Patursson og Samu- elsen skiftu nú orðum nakað og vardu teirra áskoðanir.

(Meira).

Sølustøð Fiskimanna.

Menn hava í mong ár lagt høvur í blot, og hugsa bæði væl og víðiliga um, hvat ið gerðast kundi, so okkara fiskimenn kunna fáa nakað meiri fyri sítt sleip á hvorjum ári, frá várið til heyst.

Royndir hava verið gjordar fyri at leggja okkara sjóvinnu um, so hon kundi geva meiri pening í styrti tíð. Hesar roynd- ir hava verið gjordar bæði við at hava trolara og við at nýta smærri for og meiri nótlimans amboð. Tíverri hava hesar royndir misseydnast. Og at læt umframt at hava misseydnast eisini hava voldað bakkslátur á hovuðsvinnuveg okkara, tað sigur seg sjálvt, og fólk ið gerst mistreyslað og slíkar royndir stóga.

Eisini hevur nú í fleiri ár verið sligið uppá eina sølustøðu fyri foroykskar fiskimenn, soleið- is at sølustøðin skal varðveita og selja tann triðingin, ið mann- ingin á foroykskum fiskiskipum fær í lön.

Uppskot um at skipað soleið- is fyri, hevur verið sent Fiski- mannafelagnum, og hevur upp- skotið eisini verið borið frammi í teim foroyksku blóðunum.

Enn er einki komið á skafti við at fáa eina sølustøð fiski- manna í lag, hóast tað kanska ongantíð hevur verið stóri torv- ur til tess enn beint nú.

Tað er jú soleiðs, at miss- javnt kann hava verið við fiski- skapinum, soleiðs er tað ofta. Eitt annað er, at tað umframt í seinri árum hevur sýnt seg soleiðs, at tað eisini kann hava verið missjávnt, hvussu fiski- menn hava fingið sín pening.